

BESCHIKKING VAN HET HOF
VAN 7 MEI 1980 ¹

Suzanne Mazière, echtgenote Fournier, en anderen
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Gevoegde zaken 114, 115, 116 en 117/79

Samenvatting

Beroep tot schadevergoeding — Beroep ingesteld door de gezinsleden van een ambtenaar tot vergoeding van de wegens de onregelmatige aanstellingsvoorwaarden van de ambtenaar geleden schade — Niet-ontvankelijkheid

(EEG-Verdrag, artikel 178; Reglement voor de procesvoering, artikel 92, paragraaf 1)

In de gevoegde zaken 114, 115, 116 en 117/79,

SUZANNE MAZIÈRE, ECHTGENOTE FOURNIER, AUDE FOURNIER, FRANÇOIS FOURNIER EN CLOTILDE FOURNIER, te dezen vertegenwoordigd door E. Lebrun, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, advocaat aldaar, 34 b, rue Philippe-II,

verzoekers,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, te dezen vertegenwoordigd door D. Sorasio, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, bijgestaan door R. Andersen, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur M. Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

geeft

¹ — Procestaal: Frans.

HET HOF VAN JUSTITIE,
 de advocaat-generaal gehoord,
 de navolgende

BESCHIKKING

De feiten

Verzoekers zijn de echtgenote en de drie kinderen van Bernard Fournier, ambtenaar in de rang A/6 bij het Directoraat-generaal Ontwikkeling en Samenwerking van de Commissie. Fournier is in 1964 als hulpfunctionaris in dienst van de Commissie getreden; na in 1973 tot ambtenaar op proef te zijn benoemd, werd hij na afloop van de proeftijd met ingang van 1 april 1974 in vaste dienst aangesteld.

Op 29 maart 1979 diende Fournier bij de Commissie een verzoek in overeenkomstig artikel 90 van het Statuut, strekkende tot vergoeding van de schade die de Commissie hem had veroorzaakt door haar onrechtmatig handelen, hierin bestaande dat zij hem negen jaar lang niet op aan de voorschriften beantwoordende aanstellingsvoorwaarden in dienst had gehouden. Op dezelfde dag dienden verzoekers bij de Commissie een verzoek in overeenkomstig de artikelen 175 en 215 EEG-Verdrag en artikel 1382 van het Belgisch burgerlijk wetboek, stellende dat zij persoonlijk schade hadden geleden door het onrechtmatig handelen van de Commissie ten opzichte van hun vader en echtgenoot. Al deze verzoeken werden door de Commissie op 1 augustus 1979 afgewezen.

Bij beroepschriften, ingeschreven ter griffie van het Hof op 25 juli 1979, hebben verzoekers beroep ingesteld tot nietigverklaring van het stilzwijgend genomen besluit van de Commissie, blijkende uit het stilzwijgen gedurende meer dan twee maanden op hun verzoeken, en tot veroordeling van de Commissie tot betaling van vergoeding van de schade die zij zouden hebben geleden.

Blijkens het dossier beroepen verzoekers zich op het Hof krachtens de artikelen 175 en 215 EEG-Verdrag en doen zij hun vordering tot schadevergoeding steunen op het onregelmatige karakter van de aanstellingsvoorwaarden waarop verweerster hun echtgenoot en vader negen jaar lang in dienst heeft gehouden. Zij betogen met name dat Fournier gedurende die periode volkomen in het ongewisse is gelaten en dat hij gedwongen was, 21 opeenvolgende contracten te aanvaarden alvorens tot ambtenaar in vaste dienst te worden benoemd; bovendien zou hij op vernederende wijze in rang zijn teruggezet en had hij tal van andere beledigingen moeten verduren. Deze gedragingen van de Commissie zouden zeer schadelijke gevolgen hebben gehad voor het gezin van Fournier en met name zouden zij een bijzonder ernstige weerslag hebben gehad op de gezondheid van verzoekers.

In rechte

Volgens artikel 175 EEG-Verdrag kan een natuurlijke persoon bij het Hof van Justitie zijn bezwaren indienen tegen het feit dat een der instellingen van de Gemeenschap heeft nagelaten te zijnen aanzien een andere handeling te verrichten dan het geven van een aanbeveling of een advies. In casu hebben verzoekers niet aangegeven welke handeling, in de zin van deze bepaling, de Commissie te hunnen aanzien niet zou hebben verricht.

Volgens artikel 178 van het Verdrag is het Hof van Justitie bevoegd kennis te nemen van geschillen over de vergoeding van de schade bedoeld in de tweede alinea van artikel 215 betreffende de niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap. Het onderhavige beroep evenwel strekt tot vergoeding van schade die zou zijn veroorzaakt door het gedrag van een instelling met betrekking tot het verloop van de loopbaan van een van haar ambtenaren of personeelsleden, zulks terwijl deze zelf gebruik heeft kunnen maken van de krachtens het Verdrag geboden mogelijkheden tot betwisting van besluiten van de betrokken instelling, die tot doel of gevolg zouden hebben dat hij op onregelmatige aanstellingsvoorwaarden in dienst wordt genomen of gehouden, en om in voorkomend geval deswege een beroep te doen op het Hof. Het zou in strijd zijn met het door het gemeenschapsrecht ingevoerde stelsel van beroepswegen om dergelijke onregelmatigheden te doen redresseren, indien men zou toestaan dat, via een oneigenlijk gebruik van procedure, de gezinsleden van een ambtenaar of personeelslid uit eigen hoofde een aansprakelijkheidsactie op grond van dezelfde feiten zouden kunnen instellen, zelfs indien zij stellen daardoor persoonlijk schade te hebben geleden. De onderhavige beroepen vallen mitsdien buiten het kader van artikel 215, tweede alinea, van het Verdrag.

Het Hof is derhalve kennelijk onbevoegd van de beroepen kennis te nemen. Bijgevolg zijn er termen aanwezig om artikel 92, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering toe te passen en de beroepen ambtshalve niet ontvankelijk te verklaren, zonder dat tot de mondelinge behandeling wordt overgegaan.

Kosten

Volgens artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien verzoekers in het ongelijk zijn gesteld, dienen zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE

beschikt:

1. De beroepen worden niet ontvankelijk verklaard.
2. Verzoekers worden in de kosten verwezen.

Luxemburg, 7 mei 1980.

De griffier
A. Van Houtte

De president
H. Kutscher